

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

17. juni 2021 *

»Præjudiciel forelæggelse – intellektuel ejendomsret – ophavsret og beslægtede rettigheder – direktiv 2001/29/EF – artikel 3, stk. 1 og 2 – begrebet »tilrådighedsstillelse for almenheden« – downloading via et peer-to-peer-netværk af en fil, der indeholder et beskyttet værk, og samtidig tilrådighedsstillelse af delelementer af denne fil med henblik på uploading – direktiv 2004/48/EF – artikel 3, stk. 2 – misbrug af foranstaltninger, procedurer og retsmidler – artikel 4 – personer berettiget til at anmode om anvendelse af foranstaltninger, procedurer og retsmidler – artikel 8 – ret til information – artikel 13 – begrebet »tab« – forordning (EU) 2016/679 – artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f) – beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger – lovlige behandling – direktiv 2002/58/EF – artikel 15, stk. 1 – retsforordninger med henblik på at indskrænke rækkevidden af rettigheder og forpligtelser – grundlæggende rettigheder – artikel 7 og 8, artikel 17, stk. 2, og artikel 47, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder«

I sag C-597/19,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Ondernemingsrechtbank Antwerpen (retten i handels- og erhvervsretlige sager i Antwerpen, Belgien) ved afgørelse af 29. juli 2019, indgået til Domstolen den 6. august 2019, i sagen

Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited

mod

Telenet BVBA,

procesdeltagere:

Proximus NV,

Scarlet Belgium NV,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, E. Regan, og dommerne M. Ilešič (refererende dommer), E. Juhász, C. Lycourgos og I. Jarukaitis,

generaladvokat: M. Szpunar,

justitssekretær: fuldmægtig C. Strömholm,

* Processprog: nederlandsk.

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 10. september 2020,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited ved advokaten T. Toremans og M. Hügel,
- Telenet BVBA ved avocat H. Haouideg og advocaat S. Debaene,
- Proximus NV og Scarlet Belgium NV ved avocat B. Van Asbroeck og advokaten I. De Moortel og P. Hechtermans,
- den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Pucciariello,
- den østrigske regering ved J. Schmoll, som befuldmægtiget,
- den polske regering ved B. Majczyna, som befuldmægtiget,
- Europa-Kommissionen ved F. Wilman, H. Kranenborg og J. Samnadda, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 17. december 2020,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 3, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT 2001, L 167, s. 10), artikel 3, stk. 2, og artikel 4, 8 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT 2004, L 157, s. 45, berigtiget i EUT 2004, L 195, s. 16) og artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1), sammenholdt med artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT 2002, L 201, s. 37), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009 (EUT 2009, L 337, s. 11) (herefter »direktiv 2002/58«).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem på den ene side Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited (herefter »Mircom«), et cypriotisk selskab, som er indehaver af visse rettigheder til et stort antal pornografiske film produceret af otte virksomheder i USA og Canada, og på den anden side Telenet BVBA, et belgisk selskab, som bl.a. udbyder internetadgangstjenester, vedrørende sidstnævnte selskabs nægtelse af at afgive oplysninger, som ville gøre det muligt at identificere dets kunder på grundlag af tusindvis af IP-adresser, som et specialiseret firma har indsamlet for Mircom fra et peer-to-peer-netværk, hvor visse af Telenets kunder ved brug af BitTorrent-protokollen angiveligt har stillet film fra Mircoms katalog til rådighed.

Retsforskrifter

EU-retten

Intellektuel ejendomsret

– Direktiv 2001/29

- 3 3., 4., 9., 10. og 31. betragtning til direktiv 2001/29 har følgende ordlyd:
- »(3) Den foreslåede harmonisering medvirker til gennemførelsen af de fire friheder på det indre marked og respekterer de grundlæggende retsprincipper, særlig ejendomsretten – herunder den intellektuelle ejendomsret – ytringsfriheden og almenhedens interesse.
- (4) En harmoniseret retlig ramme for ophavsret og beslægtede rettigheder vil i kraft af den øgede retssikkerhed samtidig med overholdelsen af et højt beskyttelsesniveau for de intellektuelle ejendomsrettigheder medføre betydelige investeringer i kreativ og innovativ virksomhed [...]
- [...]
- (9) Udgangspunktet for en harmonisering af ophavsret og beslægtede rettigheder bør være et højt beskyttelsesniveau, da sådanne rettigheder er af afgørende betydning for den intellektuelle skabelsesproces. En sådan beskyttelse bidrager til at bevare og udvikle kreativiteten til gavn for ophavsmænd, kunstnere, producenter, forbrugere, kulturen, industrien og almenheden generelt. Intellektuel ejendomsret er derfor blevet anerkendt som en integrerende del af ejendomsretten.
- (10) Hvis ophavsmænd og kunstnere skal kunne fortsætte deres kreative og kunstneriske arbejde, er det nødvendigt, at de modtager et passende vederlag for anvendelsen af deres værker, og det samme gælder producenterne, der skal kunne finansiere dette arbejde. De investeringer, der er nødvendige for at fremstille varer som f.eks. fonogrammer, film eller multimedieprodukter og tjenesteydelser som f.eks. bestillingstjenester, er meget betydelige. En passende retlig beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder er nødvendig for at sikre et sådant vederlag og muliggøre et tilfredsstillende afkast af investeringerne.
- [...]
- (31) Det er nødvendigt at bevare en rimelig balance med hensyn til rettigheder og interesser mellem de forskellige kategorier af rettighedshavere og mellem de forskellige kategorier af rettighedshavere og brugere af beskyttede frembringelser. [...]«
- 4 Dette direktivs artikel 3, der har overskriften »Retten til overføring af værker til almenheden og retten til tilrådighedsstillelse for almenheden af andre frembringelser«, har følgende ordlyd:
- »1. Medlemsstaterne tillægger ophavsmænd eneret til at tillade eller forbyde trådbunden eller trådløs overføring til almenheden af deres værker, herunder tilrådighedsstillelse af deres værker på en sådan måde, at almenheden får adgang til dem på et individuelt valgt sted og tidspunkt.
2. Medlemsstaterne indfører en eneret til at tillade og forbyde trådbunden eller trådløs tilrådighedsstillelse for almenheden på en sådan måde, at almenheden får adgang til de pågældende værker på et individuelt valgt sted og tidspunkt:
- [...]

c) for producenter af den første filmoptagelse for så vidt angår den originale film eller eksemplarer heraf, og

[...]

3. Rettighederne efter stk. 1 og 2 udtømmes ikke af en overføring til almenheden eller tilrådighedsstillelse for almenheden i henhold til denne artikel.«

– *Direktiv 2004/48*

5 10., 14. og 18. betragtning til direktiv 2004/48 har følgende ordlyd:

»(10) Formålet med dette direktiv er indbyrdes at tilnærme lovgivningerne med henblik på at sikre et højt, ækvivalent og ensartet beskyttelsesniveau i det indre marked.

[...]

(14) Foranstaltningerne i artikel 6, stk. 2, artikel 8, stk. 1, og artikel 9, stk. 2, skal kun være obligatoriske i forbindelse med handlinger, der udføres i kommerciel målestok. Dette berører ikke medlemsstaternes mulighed for at anvende foranstaltningerne også i forbindelse med andre handlinger. Handlinger, der udføres i kommerciel målestok, er handlinger, der udføres med henblik på direkte eller indirekte økonomisk eller kommerciel gevinst; dette udelukker normalt handlinger, der udføres af slutforbrugerne, når de handler i god tro.

[...]

(18) Disse foranstaltninger, procedurer og retsmidler bør kunne kræves anvendt ikke kun af rettighedshaverne, men også af personer, der i det omfang det er muligt efter og i overensstemmelse med den relevante lovgivning, har en direkte interesse og søgsmålsret, hvilket kan indbefatte faglige organisationer, der skal varetage forvaltningen af rettighederne eller forsvare de kollektive og individuelle interesser, de repræsenterer.«

6 Dette direktivs artikel 2, der har overskriften »Anvendelsesområde«, fastsætter følgende i stk. 1 og stk. 3, litra a):

»1. Med forbehold af de midler, der er indført eller kan indføres i fællesskabslovgivningen eller i medlemsstaternes lovgivninger, for så vidt disse midler er gunstigere for rettighedshaverne, finder de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger, procedurer og retsmidler anvendelse i overensstemmelse med artikel 3 på enhver krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder som fastsat i fællesskabsretten og/eller den pågældende medlemsstats nationale ret.

[...]

3. Dette direktiv berører ikke:

a) fællesskabsbestemmelserne med materielle regler vedrørende intellektuel ejendomsret, [Europa-Parlamentets og Rådets] direktiv 95/46/EF [af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT 1995, L 281, s. 31)] [...]«

7 Kapitel II i direktiv 2004/48, der har overskriften »Foranstaltninger, procedurer og retsmidler«, indeholder direktivets artikel 3-15. Artikel 3, der har overskriften »Almindelige bestemmelser«, fastsætter:

»1. Medlemsstaterne fastsætter de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der er nødvendige for at sikre håndhævelsen af de intellektuelle ejendomsrettigheder, der er omfattet af dette direktiv. Disse foranstaltninger, procedurer og retsmidler skal være fair og rimelige, de må ikke være unødigt komplicerede eller udgiftskrævende, og de må ikke indebære urimelige frister eller medføre ugrundede forsinkelser.

2. Foranstaltningerne og retsmidlerne skal ligeledes være effektive, stå i et rimeligt forhold til krænkelsen og have afskrækkende virkning, og de skal anvendes på en sådan måde, at der ikke opstår hindringer for lovlig samhandel, og at der ydes garanti mod misbrug af dem.«

8 Artikel 4 i direktiv 2004/48, der har overskriften »Personer berettiget til at anmode om anvendelse af foranstaltninger, procedurer og retsmidler«, har følgende ordlyd:

»Medlemsstaterne anerkender:

- a) indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse
- b) alle andre personer, der har tilladelse til at anvende disse rettigheder, navnlig licenshavere, i det omfang det er muligt efter og i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse
- c) organisationer til kollektiv forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder, der [...] efter reglerne er officielt anerkendt som berettigede til at repræsentere indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder, i det omfang det er muligt efter og i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse
- d) faglige interesseorganisationer, der efter reglerne er anerkendt som berettigede til at repræsentere indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder, i det omfang det er muligt efter og i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse

som personer, der kan anmode om anvendelse af de i dette kapitel omhandlede foranstaltninger, procedurer og retsmidler.«

9 Dette direktivs artikel 6, der har overskriften »Bevismateriale«, bestemmer følgende i stk. 2:

»På de samme betingelser træffer medlemsstaterne i tilfælde af en krænkelse i kommerciel målestok de nødvendige foranstaltninger til, at de kompetente retslige myndigheder, når det er hensigtsmæssigt, på begæring af en part kan kræve dokumenter med bankoplysninger samt finansielle og kommercielle oplysninger, som modparten har kontrol over, fremlagt, under forudsætning af at fortrolige oplysninger beskyttes.«

10 Direktivets artikel 8, der har overskriften »Ret til information«, bestemmer:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder i forbindelse med sager om krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed og som svar på en velbegrundet og forholdsmæssig afpasset begæring fra rekvirenten, kan pålægge den krænkende part og/eller enhver anden person at give oplysninger om oprindelsen af og distributionskanalerne for de varer eller tjenesteydelser, der krænker en intellektuel ejendomsrettighed, såfremt den pågældende:

- a) er fundet i besiddelse af de omtvistede varer i kommerciel målestok

- b) er fundet i færd med at anvende de omtvistede tjenesteydelser i kommerciel målestok
- c) er fundet i færd med at yde tjenester, der anvendes i de omtvistede aktiviteter, i kommerciel målestok,

eller
- d) er blevet identificeret af den i litra a), b) eller c) omhandlede person som indblandet i produktion, fremstilling eller distribution af sådanne varer eller levering af sådanne tjenesteydelser.

2. De i stk. 1 nævnte oplysninger omfatter i givet fald:

- a) navn og adresse på producenter, fremstillere, distributører, leverandører og andre tidligere indehavere af varer eller tjenesteydelser samt på engros- og detailhandelsled
- b) oplysninger om producerede, fremstillede, leverede, modtagne eller bestilte mængder og om den pris, der er opnået for de pågældende varer eller tjenesteydelser.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af andre lovbestemmelser, der:

- a) tillægger rettighedshaveren en mere vidtgående ret til information
- b) regulerer brugen af oplysninger meddelt i henhold til denne artikel i civilretlige eller strafferetlige sager
- c) omhandler erstatningsansvaret ved misbrug af retten til information
- d) danner grundlag for at nægte at meddele oplysninger, som ville tvinge den i stk. 1 omhandlede person til at indrømme, at vedkommende selv eller en nær slægtning har deltaget i en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed,

eller

- e) omhandler beskyttelsen af fortrolige kilder til information eller behandlingen af personoplysninger.«

11 Artikel 9, stk. 2 i direktiv 2004/48, der har overskriften »Foreløbige og retsbevarende foranstaltninger«, bestemmer følgende i stk. 2:

»I tilfælde af overtrædelser i kommerciel målestok sikrer medlemsstaterne, at de retslige myndigheder, hvis den forurettede part godtgør, at der foreligger omstændigheder, som kan vanskeliggøre inddrivelsen af erstatning, kan kræve arrest i den påståede krænkende parts løsøre, faste ejendom, herunder indefrysning af bankkonti og andre fordringer. Med henblik herpå kan de kompetente myndigheder kræve fremlæggelse af dokumenter med bankoplysninger samt finansielle og kommercielle oplysninger eller passende adgang til de relevante oplysninger.«

12 Dette direktivs artikel 13, der har overskriften »Erstatning«, har følgende ordlyd:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder på begæring af den forurettede pålægger den krænkende part, der vidste eller med rimelighed burde vide, at hans aktiviteter medførte en sådan krænkelse, at betale rettighedshaveren en erstatning, der står i rimeligt forhold til det tab, denne har lidt som følge af krænkelsen.

Når de retslige myndigheder fastsætter erstatningen

- a) skal de tage hensyn til alle relevante aspekter, såsom negative økonomiske konsekvenser, herunder tabt fortjeneste, som den forurettede har lidt, den krænkende parts uberettigede fortjeneste, og, når det er hensigtsmæssigt, andre elementer end de økonomiske, f.eks. den ikke-økonomiske skade, rettighedshaveren har lidt som følge af krænkelsen
- b) eller de kan, som et alternativ til litra a), når det er hensigtsmæssigt, fastsætte erstatningen til et fast beløb på grundlag af elementer, der som minimum svarer til størrelsen af de gebyrer eller afgifter, som den krænkende part skulle have betalt, hvis han havde anmodet om tilladelse til at anvende den pågældende intellektuelle ejendomsrettighed.

2. I sager, hvor den krænkende part har krænkede intellektuelle ejendomsrettigheder uden at vide det eller uden at have rimelig grund til at vide det, kan medlemsstaterne bestemme, at de retslige myndigheder kan træffe beslutning om tilbagebetaling af et overskud eller om betaling af en erstatning, der kan være fastsat på forhånd.«

– *Direktiv 2014/26/EU*

- 13 Artikel 39 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU af 26. februar 2014 om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked (EUT 2014, L 84, s. 72), der har overskriften »Meddelelse om kollektive forvaltningsorganisationer«, bestemmer:

»Medlemsstaterne fremsender senest den 10. april 2016 på grundlag af de oplysninger, de er i besiddelse af, en liste til Kommissionen over de kollektive forvaltningsorganisationer, der er etableret på deres territoriale områder.

Medlemsstaterne underretter uden unødigt forsinkelse Kommissionen om ændringer af denne liste.

Kommissionen offentliggør oplysninger herom og ajourfører listen.«

Bestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger

– *Direktiv 95/46*

- 14 I kapitel II, afdeling II, i direktiv 95/46 fastsatte artikel 7 med overskriften »Principper vedrørende grundlaget for behandling af oplysninger« følgende i litra f):

»Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at behandling af personoplysninger kun må finde sted, hvis:

[...]

- f) behandlingen er nødvendig, for at den registeransvarlige eller den tredjemand eller de tredjemænd, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der skal beskyttes i henhold til artikel 1, stk. 1, i dette direktiv, går forud herfor.«

- 15 Dette direktivs artikel 8, stk. 1, og artikel 8, stk. 2, litra e), havde følgende ordlyd:

»1. Medlemsstaterne forbyder behandling af personoplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold og oplysninger om helbredsforhold og seksuelle forhold.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis

[...]

e) behandlingen vedrører oplysninger, som klart offentliggøres af den registrerede, eller er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares.«

16 Direktivets artikel 13, stk. 1, litra g), bestemte:

»Medlemsstaterne kan træffe lovmæssige foranstaltninger med henblik på at begrænse rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, artikel 10, artikel 11, stk. 1, samt artikel 12 og 21, hvis en sådan begrænsning er en nødvendig foranstaltning af hensyn til:

[...]

g) beskyttelsen af den registreredes interesser eller andres rettigheder og frihedsrettigheder.«

– *Forordning 2016/679*

17 Artikel 4 i forordning 2016/679, der har overskriften »Definitioner«, bestemmer følgende i nr. 1), 2), 9) og 10):

»I denne forordning forstås ved:

1) »personoplysninger«: enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (»den registrerede«); ved identificerbar fysisk person forstås en fysisk person, der direkte eller indirekte kan identificeres, navnlig ved en identifikator som f.eks. et navn, et identifikationsnummer, lokaliseringsdata, en onlineidentifikator eller et eller flere elementer, der er særlige for denne fysiske persons fysiske, fysiologiske, genetiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet

2) »behandling«: enhver aktivitet eller række af aktiviteter – med eller uden brug af automatisk behandling – som personoplysninger eller en samling af personoplysninger gøres til genstand for, f.eks. indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, genfindning, søgning, brug, videregivelse ved transmission, formidling eller enhver anden form for overladelse, sammenstilling eller samkøring, begrænsning, sletning eller tilintetgørelse

[...]

9) »modtager«: en fysisk eller juridisk person, en offentlig myndighed, en institution eller et andet organ, hvortil personoplysninger videregives, uanset om det er en tredjemand eller ej. [...]

10) »tredjemand«: en anden fysisk eller juridisk person, offentlig myndighed eller institution eller ethvert andet organ end den registrerede, den dataansvarlige, databehandleren og de personer under den dataansvarliges eller databehandlerens direkte myndighed, der er beføjet til at behandle personoplysninger.«

18 Denne forordnings artikel 6, der har overskriften »Lovlig behandling«, fastsætter følgende i stk. 1, første afsnit, litra f), og stk. 1, andet afsnit:

»Behandling er kun lovlig, hvis og i det omfang mindst ét af følgende forhold gør sig gældende:

[...]

f) Behandling er nødvendig for, at den dataansvarlige eller en tredjemand kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der kræver beskyttelse af personoplysninger, går forud herfor, navnlig hvis den registrerede er et barn.

Første afsnit, litra f), gælder ikke for behandling, som offentlige myndigheder foretager som led i udførelsen af deres opgaver.«

19 Forordningens artikel 9, der har overskriften »Behandling af særlige kategorier af personoplysninger«, fastsætter i stk. 2, litra e) og f), at forbuddet mod behandling af visse typer af personoplysninger vedrørende bl.a. oplysninger om en fysisk persons seksuelle forhold eller seksuelle orientering ikke finder anvendelse, hvis behandlingen vedrører personoplysninger, som tydeligvis er offentliggjort af den registrerede, eller er nødvendig, bl.a. for at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares.

20 Artikel 23 i forordning 2016/679, der har overskriften »Begrænsninger«, bestemmer følgende i stk. 1, litra i) og j):

»EU-ret eller medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige eller databehandleren er underlagt, kan ved lovgivningsmæssige foranstaltninger begrænse rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er omhandlet i artikel 12-22 og 34 samt artikel 5, for så vidt bestemmelserne heri svarer til rettighederne og forpligtelserne i artikel 12-22, når en sådan begrænsning respekterer det væsentligste indhold af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og er en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund af hensyn til:

[...]

i) beskyttelse af den registrerede eller andres rettigheder og frihedsrettigheder

j) håndhævelse af civilretlige krav.«

21 Artikel 94 i forordning 2016/679, der har overskriften »Ophævelse af direktiv [95/46]«, har følgende ordlyd:

»1. Direktiv [95/46] ophæves med virkning fra den 25. maj 2018.

2. Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til denne forordning. [...]«

22 Samme forordnings artikel 95, der har overskriften »Forhold til direktiv [2002/58]«, bestemmer:

»Denne forordning indfører ikke yderligere forpligtelser for fysiske eller juridiske personer for så vidt angår behandling i forbindelse med levering af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester i offentlige kommunikationsnet i Unionen for så vidt angår spørgsmål, hvor de er underlagt specifikke forpligtelser med samme formål som det, der er fastsat i direktiv [2002/58].«

– Direktiv 2002/58

- 23 Artikel 1 i direktiv 2002/58, der har overskriften »Anvendelsesområde og formål«, bestemmer følgende i stk. 1 og 2:

»1. Dette direktiv tager sigte på en harmonisering af nationale bestemmelser, der er nødvendig for at sikre et ensartet niveau i beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og navnlig retten til privatliv og fortrolighed i forbindelse med behandling af personoplysninger inden for den elektroniske kommunikationssektor, og for at sikre fri omsætning af sådanne oplysninger og af elektronisk kommunikationsudstyr og elektroniske kommunikationstjenester i Fællesskabet.

2. Med henblik på at nå de i stk. 1 omhandlede mål specificerer og supplerer dette direktivs bestemmelser direktiv [95/46]. [...]«

- 24 Artikel 2 i direktiv 2002/58, der har overskriften »Definitioner«, indeholder følgende bestemmelse i andet afsnit, litra b):

»Følgende definitioner anvendes også:

[...]

b) »trafikdata«: data, som behandles med henblik på overføring af kommunikation i et elektronisk kommunikationsnet eller debitering heraf.«

- 25 Dette direktivs artikel 5, der har overskriften »Kommunikationshemmelighed«, fastsætter:

»1. Medlemsstaterne sikrer kommunikationshemmeligheden ved brug af offentlige kommunikationsnet og offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, både for så vidt angår selve kommunikationen og de dermed forbundne trafikdata, via nationale forskrifter. De forbyder især aflytning, registrering, lagring og andre måder, hvorpå samtaler kan opfanges eller overvåges af andre end brugerne, uden at de pågældende brugere har indvilget heri, bortset fra tilfælde, hvor det er tilladt ifølge lovgivningen, jf. artikel 15, stk. 1. Dette stykke er ikke til hinder for teknisk lagring, som er nødvendig for overføring af en kommunikation, forudsat at princippet om kommunikationshemmelighed ikke berøres heraf.

2. Stk. 1 vedrører ikke lovmedholdelig registrering af kommunikation og de dermed forbundne trafikdata, hvis den foretages som led i lovlig forretningspraksis med henblik på at kunne forelægge bevis for en handelstransaktion eller enhver anden forretningsmæssig kommunikation.

3. Medlemsstaterne sikrer, at lagring af oplysninger eller opnåelse af adgang til oplysninger, der allerede er lagret i en abonnents eller brugers terminaludstyr, kun er tilladt på betingelse af, at abonnenten eller brugeren har givet sit samtykke hertil efter i overensstemmelse med direktiv [95/46] at have modtaget klare og fyldestgørende oplysninger, bl.a. om formålet med behandlingen. Dette er ikke til hinder for teknisk lagring eller adgang til oplysninger, hvis det alene sker med det formål at overføre kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet eller er absolut påkrævet for at sætte udbyderen af en informationsfundstjeneste, som abonnenten eller brugeren udtrykkeligt har anmodet om, i stand til at levere denne tjeneste.«

- 26 Direktivets artikel 6, der har overskriften »Trafikdata«, bestemmer:

»1. Trafikdata vedrørende abonnenter og brugere, som behandles og lagres af udbyderen af et offentligt kommunikationsnet eller en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste, skal slettes eller gøres anonyme, når de ikke længere er nødvendige for fremføringen af kommunikationen, jf. dog stk. 2, 3 og 5, samt artikel 15, stk. 1.

2. Med henblik på debitering af abonnenten og afregning for samtrafik er det tilladt at behandle trafikdata. En sådan behandling er tilladt indtil udløbet af den lovbestemte forældelsesfrist for sådanne gældsforpligtelser eller fristen for anfægtelse af sådanne afregninger.

3. Med henblik på markedsføring af elektroniske kommunikationstjenester eller levering af værdiforøgende tjenester er det tilladt udbyderen af en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste at behandle de i stk. 1 omtalte oplysninger i det omfang og tidsrum, som sådanne tjenester eller markedsføringen kræver, hvis den abonnent eller bruger, som oplysningerne vedrører, forudgående har givet sit samtykke hertil. Brugeren eller abonnenten skal på et hvilket som helst tidspunkt have mulighed for at trække sit samtykke til behandling af trafikdata tilbage.

4. Tjenesteudbyderen underretter abonnenten eller brugeren om, hvilke typer trafikdata der behandles med henblik på det i stk. 2 omhandlede formål og om behandlingens varighed; ved behandling med henblik på det i stk. 3 omhandlede formål skal underretning ske, inden samtykke indhentes.

5. Behandling af trafikdata i henhold til stk. 1, 2, 3 og 4 må kun foretages af personer, som handler efter bemyndigelse fra udbydere af de offentligt tilgængelige kommunikationsnet og -tjenester, og som er beskæftiget med debitering eller trafikstyring, kundeforespørgsler, afsløring af svig, markedsføring af elektroniske kommunikationstjenester eller levering af en tillægstjeneste, og skal begrænses til det for sådanne aktiviteter nødvendige.

6. Stk. 1, 2, 3 og 5 berører ikke de kompetente organers mulighed for i overensstemmelse med gældende lovgivning at indhente oplysninger om trafikdata med henblik på bilæggelse af tvister, navnlig vedrørende samtrafik eller debitering.«

²⁷ Artikel 15 i direktiv 2002/58, der har overskriften »Anvendelsesområdet for visse bestemmelser i direktiv [95/46]«, fastsætter følgende i stk. 1:

»Medlemsstaterne kan vedtage retsfor skrifter med henblik på at indskrænke rækkevidden af de rettigheder og forpligtelser, der omhandles i artikel 5, artikel 6, artikel 8, stk. 1, 2, 3 og 4, og artikel 9, hvis en sådan indskrænkning er nødvendig, passende og forholdsmæssig i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed (dvs. statens sikkerhed), forsvaret, den offentlige sikkerhed, eller forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager eller uautoriseret brug af det elektroniske kommunikationssystem efter artikel 13, stk. 1, i direktiv [95/46]. Med henblik herpå kan medlemsstaterne bl.a. vedtage retsfor skrifter om lagring af data i en begrænset periode, som kan begrundes i et af de hensyn, der er nævnt i dette stykke. Alle i dette stykke omhandlede for skrifter skal være i overensstemmelse med fællesskabsrettens generelle principper, herunder principperne i [...] artikel 6, stk. 1 og 2 [TEU].«

Belgisk ret

²⁸ I henhold til artikel XI.165, stk. 1, fjerde afsnit, i Wetboek Economisch Recht (lovbogen om økonomisk ret) har ophavsmanden til et litterært eller kunstnerisk værk eneret til at overføre værket til almenheden, uanset hvordan, herunder at stille værket til rådighed for almenheden på en sådan måde, at almenheden får adgang til det på et individuelt valgt sted og tidspunkt.

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 29 Den 6. juni 2019 anlagde Mircom sag ved Ondernemingsrechtbank Antwerpen (retten i handels- og erhvervsretlige sager i Antwerpen, Belgien) bl.a. med påstand om, at Telenet blev tilpligtet at fremlægge identifikationsoplysninger på de af selskabets kunder, hvis internetforbindelse var blevet anvendt til deling af film fra Mircoms katalog via et peer-to-peer-netværk ved hjælp af BitTorrent-protokollen.
- 30 Mircom hævder nemlig at have tusindvis af dynamiske IP-adresser, som et tysk selskab, Media Protector GmbH, ved hjælp af softwaren FileWatchBT registrerede for Mircom på det tidspunkt, hvor disse Telenet-kunder oprettede forbindelse ved hjælp af delingssoftwaren BitTorrent-klient.
- 31 Telenet har, støttet af to andre internetudbydere i Belgien, Proximus NV og Scarlet Belgium NV, påstået frifindelse i Mircoms søgsmål.
- 32 Henset til dom af 14. juni 2017, Stichting Brein (C-610/15, EU:C:2017:456), der vedrørte overføring til almenheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 foretaget af administratorerne af en delingsplatform på internettet i forbindelse med et peer-to-peer-netværk, ønsker den forelæggende ret for det første oplyst, om en sådan overføring til almenheden kan foretages af et sådant netværks individuelle brugere, kaldet »downloadere«, som – idet de downloader delelementer af en digital fil, der indeholder et ophavsretligt beskyttet værk – samtidig stiller disse delelementer til rådighed, således at de kan uploades af andre brugere. Disse brugere, der tilhører en gruppe af personer, som downloader, kaldet »sværmen«, bliver nemlig på denne måde selv seeders af disse delelementer, ligesom den ikke-kendte, oprindelige seeder, der står bag den første tilrådighedsstillelse af denne fil i netværket.
- 33 Den forelæggende ret har i denne henseende præciseret dels, at delelementerne ikke er simple fragmenter af den oprindelige fil, men selvstændige krypterede filer, der i sig selv er ubrugelige, dels at uploadingen af delelementer af en fil, kaldet »seeding«, på grund af den måde, hvorpå BitTorrent-teknologien fungerer, principielt sker automatisk, idet dette karakteristiske træk kun kan undgås ved hjælp af visse programmer.
- 34 Mircom har imidlertid gjort gældende, at der skal tages hensyn til selv downloading af delelementer, der samlet udgør mindst 20% af den underliggende mediefil, eftersom det fra og med denne procentdel bliver muligt at se den pågældende fil, om end fragmentarisk og i meget svingede kvalitet.
- 35 Den forelæggende ret er for det andet i tvivl om, hvorvidt en virksomhed som Mircom kan være omfattet af beskyttelsen i henhold til direktiv 2004/48, for så vidt som den ikke reelt udnytter de rettigheder, som er blevet overdraget af ophavsmændene til de omhandlede film, men blot kræver erstatning fra de angivelige krænkende parter efter en model, som minder om, hvad der defineres som en »copyright-trold«.
- 36 For det tredje opstår ligeledes spørgsmålet om lovligheden af den måde, hvorpå Mircom har indsamlet IP-adresserne, henset til artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f), i forordning 2016/679.
- 37 Under disse omstændigheder har Ondernemingsrechtbank Antwerpen (retten i handels- og erhvervsretlige sager i Antwerpen) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) a) Kan downloading via et peer-to-peer-netværk af en fil med tilhørende [delelementer] [...] (nogle gange meget fragmentarisk[e] i forhold til hele filen) med henblik på at uploade til tilrådighedsstillelse (»seede«) betragtes som en overføring til almenheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29, til trods for, at disse individuelle [delelementer] i sig selv er uanvendelige?

- Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende,
- b) [G]ælder der [da] en bagatelgrænse for, hvornår seeding af disse [delelementer] udgør en overfør[ing] til almenheden?
 - c) [E]r det [da] en relevant omstændighed, at seedingen (som en følge af indstillingerne i kundens BitTorrent-program) kan ske automatisk og således uden brugerens viden?
- 2) a) Kan en person, der i henhold til aftale er indehaver af ophavsrettigheder (eller beslægtede rettigheder), men som ikke selv udnytter disse rettigheder, men blot kræver [...]erstatning af formentlige krænkere – og hvis økonomiske model for indtjening således er afhængig af piratvirksomhed i stedet for at bekæmpe den – nyde de samme rettigheder, som efter kapitel II i direktiv 2004/48 tilkommer ophavsmænd eller licenshavere, som udnytter ophavsrettigheder på normal vis?
- b) Hvorledes kan disse licenshavere i dette tilfælde have lidt et »tab« som følge af krænkelsen (som omhandlet i artikel 13 i direktiv 2004/48)?
- 3) Er de konkrete omstændigheder, der er beskrevet i [det første og det andet] spørgsmål [...] relevante ved bedømmelsen af afvejningen af den korrekte ligevægt mellem på den ene side håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder og på den anden side de rettigheder og friheder, der sikres af [Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder], såsom beskyttelse af privatlivet og personoplysninger, særligt i forbindelse med proportionalitetsbedømmelsen?
- 4) Er systematisk registrering og påfølgende generel behandling af IP-adresser på en [sværm] af seeders (foretaget af licenshaver selv eller af tredjemand på opdrag af licenshaver) under disse omstændigheder lovlig efter [forordning 2016/679], nærmere bestemt artikel 6, stk. 1, [første afsnit,] litra f), i denne forordning?»

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

- 38 Indledningsvis bemærkes, at det som led i den samarbejdsprocedure mellem de nationale retter og Domstolen, som er indført ved artikel 267 TEUF, tilkommer Domstolen at give den forelæggende ret et hensigtsmæssigt svar, som sætter den i stand til at afgøre den tvist, der verserer for den. Ud fra denne synsvinkel påhviler det denne i givet fald at omformulere de spørgsmål, der forelægges den. Det påhviler således Domstolen at fortolke alle de bestemmelser i EU-retten, som de nationale retter skal anvende for at træffe afgørelse i de for dem verserende tvister, også selv om disse bestemmelser ikke udtrykkeligt er omtalt i de præjudicielle spørgsmål, der forelægges Domstolen (dom af 19.12.2019, Nederlands Uitgeversverbond og Groep Algemene Uitgevers, C-263/18, EU:C:2019:1111, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis).
- 39 Til dette formål kan Domstolen fra samtlige de oplysninger, der er fremlagt af den forelæggende ret, navnlig af forelæggelsesafgørelsens præmisser, udlede de EU-retlige elementer, som det under hensyn til genstanden for tvisten i hovedsagen er nødvendigt at fortolke (dom af 19.12.2019, Nederlands Uitgeversverbond og Groep Algemene Uitgevers, C-263/18, EU:C:2019:1111, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis).
- 40 I den foreliggende sag har den forelæggende ret med det første spørgsmål nærmere bestemt anmodet Domstolen om tage stilling til, om begrebet »overføring til almenheden« i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 omfatter deling i et peer-to-peer-netværk af – nogle gange meget fragmentariske – delelementer af en mediefil, der indeholder et beskyttet værk. Som generaladvokaten har anført i

punkt 34 i forslaget til afgørelse, synes det imidlertid snarere at være dette direktivs artikel 3, stk. 2, litra c), der kan finde anvendelse i den foreliggende sag, for så vidt som hovedsagen vedrører filmproducenters rettigheder.

- 41 I denne forbindelse skal udtrykket »tilrådighedsstillelse [for almenheden]« i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 som en form af ophavsmænds eneret til at tillade eller forbyde »overføring til almenheden« og det identiske udtryk i dette direktivs artikel 3, stk. 2, der betegner en eneret for indehavere af beslægtede rettigheder, idet EU-lovgiver ikke har givet udtryk for en anden hensigt, fortolkes således, at de har samme betydning (jf. analogt dom af 2.4.2020, Stim og SAMI, C-753/18, EU:C:2020:268, præmis 28 og den deri nævnte retspraksis).
- 42 Henset til disse betragtninger skal det første spørgsmål omformuleres således, at den forelæggende ret hermed nærmere bestemt ønsker oplyst, om artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv 2001/29 skal fortolkes således, at uploading fra terminaludstyr tilhørende en bruger af et peer-to-peer-netværk til terminaludstyr tilhørende andre brugere af dette netværk, af delelementer, som denne bruger først har downloadet, af en mediefil, der indeholder et beskyttet værk, udgør en tilrådighedsstillelse for almenheden i denne bestemmelses forstand, selv om disse delelementer kun er anvendelige i sig selv, når en vis andel er downloadet, og selv om uploadingen foretages automatisk af delingssoftwaren BitTorrent-klient som følge af denne softwares indstillinger.
- 43 Indledningsvis bemærkes, således som generaladvokaten har anført i punkt 48 i forslaget til afgørelse, at disse delelementer ikke er dele af værker, men dele af filer indeholdende værkerne, der anvendes til at overføre disse filer i henhold til BitTorrent-protokollen. Den omstændighed, at de delelementer, der overføres, i sig selv er ubrugelige, er således uden betydning, eftersom det, der stilles til rådighed, er filen indeholdende værket, dvs. værket i digital form.
- 44 I denne henseende fungerer peer-to-peer-netværk, således som generaladvokaten har anført i punkt 49 i forslaget til afgørelse, ikke væsentligt anderledes end internettet generelt og nærmere bestemt webbet (World Wide Web), hvor filer indeholdende et værk opsplittes i små datapakker, som sendes mellem serveren og klienten i tilfældig rækkefølge og ad forskellige veje.
- 45 I det foreliggende tilfælde kan alle brugere af peer-to-peer-netværket, således som det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, nemt gendanne den oprindelige fil ud fra de delelementer, som er tilgængelige på computere tilhørende brugere, der deltager i samme sværm. Den omstændighed, at en bruger ikke individuelt kan downloade hele den oprindelige fil, er ikke til hinder for, at brugeren stiller de delelementer af denne fil, som det er lykkedes den pågældende at downloade til sin computer, til rådighed for sine peers og således bidrager til, at der opstår en situation, hvor alle brugerne i sværmen til sidst har adgang til hele filen.
- 46 Med henblik på at godtgøre, at der i en sådan situation er tale om »tilrådighedsstillelse« som omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv 2001/29, er det ikke nødvendigt at bevise, at den pågældende bruger forudgående har downloadet et antal delelementer, som udgør en minimumstærskel.
- 47 For at der foreligger en »overføring« og følgelig en tilrådighedsstillelse, er det nemlig i sidste ende tilstrækkeligt, at et værk gøres tilgængeligt for almenheden på en sådan måde, at de personer, der udgør denne almenhed, kan have adgang hertil på et individuelt valgt sted og tidspunkt, uanset om de faktisk benytter denne mulighed eller ej (jf. i denne retning dom af 7.8.2018, Renckhoff, C-161/17, EU:C:2018:634, præmis 20). Begrebet »overføring« omfatter i denne forbindelse enhver overføring af de beskyttede værker, uafhængigt af hvilket middel eller hvilken teknisk proces der anvendes (dom af 29.11.2017, VCAST, C-265/16, EU:C:2017:913, præmis 42 og den deri nævnte retspraksis).

- 48 Enhver handling, hvorved en bruger – med fuldt kendskab til konsekvenserne af sine handlinger – giver adgang til beskyttede værker eller andre beskyttede frembringelser, vil følgelig kunne udgøre en tilrådighedsstillelse som omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv 2001/29 (jf. i denne retning dom af 9.3.2021, VG Bild-Kunst, C-392/19, EU:C:2021:181, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis).
- 49 I det foreliggende tilfælde fremgår det, at alle brugere af det omhandlede peer-to-peer-netværk, som ikke har deaktiveret uploadingfunktionen i delingssoftwaren BitTorrent-klient, uploader de delementer af mediefilerne til dette netværk, som de forudgående har downloadet til deres computer. Såfremt det viser sig, at de pågældende brugere af dette netværk har tegnet abonnement på denne software ved at give samtykke til anvendelsen heraf efter at være blevet behørigt informeret om dens egenskaber, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, skal disse brugere anses for at handle med fuldt kendskab til deres handlinger og de konsekvenser, som disse kan have. Når det først er fastslået, at de aktivt har tegnet abonnement på en sådan software, bliver deres handlinger på ingen måde mindre bevidste af, at uploadingen foretages automatisk af denne software.
- 50 Hvis det følger af ovenstående betragtninger, at de omhandlede brugeres handlinger kan udgøre en tilrådighedsstillelse af et værk eller en anden frembringelse – med forbehold af den efterprøvelse af de faktiske omstændigheder, som det påhviler den forelæggende ret at foretage – skal det dernæst undersøges, om sådanne handlinger udgør en tilrådighedsstillelse »for almenheden« som omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv 2001/29.
- 51 I denne henseende bemærkes, at for at falde ind under begrebet »tilrådighedsstillelse for almenheden« i denne bestemmelses forstand skal værker eller andre frembringelser effektivt stilles til rådighed for en almenhed, idet den nævnte tilrådighedsstillelse er rettet mod et ubestemt antal potentielle modtagere og omfatter et betydeligt antal personer. Tilrådighedsstillelsen skal desuden foretages ved anvendelse af en særlig teknisk fremgangsmåde, der adskiller sig fra den, der hidtil har været anvendt, eller være rettet mod et nyt publikum, dvs. mod et publikum, som indehaveren af ophavsretten eller beslægtede rettigheder ikke havde taget i betragtning, da den pågældende tillod den første tilrådighedsstillelse for almenheden af sit værk eller andre frembringelser (jf. i denne retning dom af 9.3.2021, VG Bild-Kunst, C-392/19, EU:C:2021:181, præmis 31 og 32 og den deri nævnte retspraksis).
- 52 Hvad angår peer-to-peer-netværk har Domstolen allerede fastslået, at tilrådighedsstillelse og forvaltning på internettet af en delingsplatform, som ved indeksering af metainformationer vedrørende de beskyttede værker og ved at udbyde en søgemaskine gør det muligt for brugerne af denne platform at lokalisere disse værker og dele dem inden for rammerne af et sådant netværk, udgør »overføring til almenheden« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 (dom af 14.6.2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, præmis 48).
- 53 Som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 37 og 61 i forslaget til afgørelse, udgør de brugeres computere, der deler den samme fil, i det foreliggende tilfælde det egentlige peer-to-peer-netværk, kaldet »sværmen«, hvori de spiller den samme rolle som serverne i webbets (World Wide Web) funktion.
- 54 Det er ubestridt, at et sådant netværk anvendes af et betydeligt antal personer, hvilket i øvrigt fremgår af det store antal IP-adresser, der er registreret af Mircom. Disse brugere har desuden til enhver tid og samtidig adgang til de beskyttede værker, som deles ved hjælp af denne platform.
- 55 Denne tilrådighedsstillelse er følgelig rettet mod et ubestemt antal potentielle modtagere og involverer et betydeligt antal personer.
- 56 For så vidt som der i det foreliggende tilfælde er tale om værker, der er offentliggjort uden rettighedshavernes tilladelse, skal det desuden fastslås, at der ligeledes foreligger tilrådighedsstillelse for et »nyt publikum« (jf. analogt dom af 14.6.2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, præmis 45 og den deri nævnte retspraksis).

- 57 Selv hvis det blev fastslået, at et værk tidligere har været tilgængeligt på et websted med tilladelse fra indehaveren af ophavsretten eller beslægtede rettigheder og uden nogen begrænsning, der forhindrer download, betyder den omstændighed, at brugere som de i hovedsagen omhandlede ved hjælp af et peer-to-peer-netværk har downloadet delelementer af den fil, som indeholder dette værk, på en privat server og efterfølgende foretaget tilrådighedsstillelse ved uploading af disse delelementer inden for samme netværk, under alle omstændigheder, at disse brugere har spillet en afgørende rolle i forbindelse med tilrådighedsstillelsen af dette værk for et publikum, som indehaveren af ophavsretten eller beslægtede rettigheder ikke havde taget i betragtning, da den pågældende gav tilladelse til den oprindelige overføring af værket (jf. analogt dom af 7.8.2018, Renckhoff, C-161/17, EU:C:2018:634, præmis 46 og 47).
- 58 Hvis man tillod en sådan tilrådighedsstillelse ved uploading af et værk, uden at indehaveren af ophavsretten eller beslægtede rettigheder kan gøre de rettigheder gældende, der er fastsat i artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv 2001/29, ville det tilsidesætte den rimelige balance, der er omhandlet i 3. og 31. betragtning til dette direktiv, og som skal bevares inden for det elektroniske miljø, mellem på den ene side den interesse, som indehaverne af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder har i beskyttelsen af deres intellektuelle ejendom, som er sikret ved artikel 17, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), og på den anden side beskyttelsen af de interesser, som brugerne af beskyttede frembringelser har, og disse brugeres grundlæggende rettigheder, navnlig beskyttelsen af deres ytrings- og informationsfrihed, som er sikret ved chartrets artikel 11, samt beskyttelsen af almenhedens interesse (jf. i denne retning dom af 9.3.2021, VG Bild-Kunst, C-392/19, EU:C:2021:181, præmis 54 og den deri nævnte retspraksis). Tilsidesættelse af denne balance ville desuden gribe ind i det primære formål med direktiv 2001/29, som ifølge 4., 9. og 10. betragtning hertil er at indføre et højt beskyttelsesniveau for rettighedshaverne, således at disse kan modtage et passende vederlag for anvendelsen af deres værker eller andre frembringelser, bl.a. i tilfælde af tilrådighedsstillelse for almenheden.
- 59 Henset til ovenstående betragtninger skal det første spørgsmål besvares med, at artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv 2001/29 skal fortolkes således, at uploading fra terminaludstyr tilhørende en bruger af et peer-to-peer-netværk til terminaludstyr tilhørende andre brugere af dette netværk, af delelementer, som denne bruger først har downloadet, af en mediefil, der indeholder et beskyttet værk, udgør en tilrådighedsstillelse for almenheden i denne bestemmelses forstand, selv om disse delelementer kun er anvendelige i sig selv, når en vis andel er downloadet. Det er uden betydning, at uploadingen foretages automatisk af delingssoftwaren BitTorrent-klient som følge af denne softwares indstillinger, når brugeren fra det terminaludstyr, hvorfra uploadingen sker, har tegnet abonnement på denne software ved at give samtykke til anvendelse heraf efter at være blevet behørigt informeret om dens egenskaber.

Det andet spørgsmål

- 60 Den forelæggende ret ønsker med det andet spørgsmål nærmere bestemt oplyst, om direktiv 2004/48 skal fortolkes således, at en person, der i henhold til aftale er indehaver af visse intellektuelle ejendomsrettigheder, som denne person dog ikke selv udnytter, idet den pågældende blot kræver erstatning fra de formodede krænkende parter, kan gøre brug af de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der er fastsat i dette direktivs kapitel II.
- 61 Dette spørgsmål skal forstås således, at det omfatter tre dele, nemlig for det første om en person som Mircom har søgsmålskompetence til at anlægge sag med påstand om anvendelse af de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der er fastsat i kapitel II i direktiv 2004/48, for det andet om en sådan person kan have lidt et tab som omhandlet i dette direktivs artikel 13, og for det tredje om denne persons begæring om oplysninger i henhold til direktivets artikel 8, sammenholdt med dets artikel 3, stk. 2, kan realitetsbehandles.

- 62 Hvad angår spørgsmålets første del vedrørende Mircoms søgsmålskompetence bemærkes, at en person, der anmoder om anvendelse af de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der er fastsat i kapitel II i direktiv 2004/48, skal tilhøre en af de fire kategorier af personer og organisationer, som er nævnt i direktivets artikel 4, litra a)-d).
- 63 Disse kategorier omfatter for det første indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder, for det andet alle andre personer, der har tilladelse til at anvende disse rettigheder, navnlig licenshavere, for det tredje organisationer til kollektiv forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder, der efter reglerne er officielt anerkendt som berettigede til at repræsentere indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder, og for det fjerde faglige interesseorganisationer, der efter reglerne er anerkendt som berettigede til at repræsentere indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder.
- 64 Til forskel fra de indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder, som er omhandlet i artikel 4, litra a), i direktiv 2004/48, skal de tre kategorier af personer, som er omhandlet i direktivets artikel 4, litra b)-d), imidlertid i overensstemmelse med 18. betragtning til direktivet desuden, i det omfang det er muligt efter og i overensstemmelse med den relevante lovgivning, have en direkte interesse i at forsvare disse rettigheder og søgsmålsret (jf. i denne retning dom af 7.8.2018, SNB-REACT, C-521/17, EU:C:2018:639, præmis 39).
- 65 I den foreliggende sag må det uden videre afvises, at Mircom kan være en kollektiv forvaltningsorganisation eller en faglig interesseorganisation som omhandlet i artikel 4, litra c) og d), i direktiv 2004/48. Som generaladvokaten har anført i punkt 92 og 93 i forslaget til afgørelse, er Mircoms opgave ikke at forvalte sine medkontrahenters ophavsret og beslægtede rettigheder eller varetage deres faglige interesser, hvilket Mircom i øvrigt selv har bekræftet, men udelukkende at søge at opnå erstatning for tab som følge af krænkelse af disse rettigheder.
- 66 I denne forbindelse bemærkes, at de nævnte organisationers virksomhed er harmoniseret i EU ved direktiv 2014/26. Mircoms navn er imidlertid ikke opført på den liste over kollektive forvaltningsorganisationer, som Europa-Kommissionen offentliggør i henhold til dette direktivs artikel 39.
- 67 Hvad angår status som indehaver af intellektuelle ejendomsrettigheder som omhandlet i artikel 4, litra a), i direktiv 2004/48 kan en sådan indehaver, for så vidt som denne bestemmelse ikke kræver, at den pågældende faktisk udnytter sine intellektuelle ejendomsrettigheder, ikke udelukkes fra bestemmelsens anvendelsesområde på grund af den manglende udnyttelse af rettighederne.
- 68 I denne henseende bemærkes, at den forelæggende ret kvalificerer Mircom som en person, der i henhold til aftale er indehaver af ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder. Under disse omstændigheder bør Mircom anerkendes mulighed for at gøre brug af de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, som er fastsat ved direktiv 2004/48, uanset at selskabet ikke udnytter disse rettigheder.
- 69 Et selskab som Mircom ville i øvrigt under alle omstændigheder kunne anses for at være en anden person, der har tilladelse til at anvende de intellektuelle ejendomsrettigheder som omhandlet i dette direktivs artikel 4, litra b), idet denne tilladelse heller ikke forudsætter en faktisk udnyttelse af de overdragne rettigheder. Kvalificering som en sådan »anden person« som omhandlet i artikel 4, litra b), skal imidlertid som anført i denne doms præmis 64 være i overensstemmelse med bestemmelserne i den lovgivning, der finder anvendelse, idet denne henvisning, henset til direktivets artikel 2, stk. 1, skal forstås således, at den både henviser til den gældende nationale lovgivning og i givet fald EU-retten (jf. i denne retning dom af 7.8.2018, SNB-REACT, C-521/17, EU:C:2018:639, præmis 31).

- 70 Det andet spørgsmåls anden del vedrører navnlig det forhold, at Mircom i det foreliggende tilfælde ikke udnytter og tilsyneladende ikke har nogen intention om at udnytte de rettigheder, som selskabet har erhvervet til de i hovedsagen omhandlede værker. Ifølge den forelæggende ret giver denne manglende udnyttelse af de overdragne rettigheder anledning til tvivl om, hvorvidt en sådan person kan lide tab som omhandlet i artikel 13 i direktiv 2004/48.
- 71 Dette spørgsmål vedrører nemlig den faktiske identitet af den forurettede, der i det foreliggende tilfælde har lidt et tab som omhandlet i dette direktivs artikel 13 som følge af krænkelsen af de intellektuelle ejendomsrettigheder, dvs. spørgsmålet om, hvorvidt det pågældende tab er lidt af Mircom eller af producenterne af de omhandlede film.
- 72 De indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder, som er omhandlet i artikel 4, litra a), i direktiv 2004/48, og de i dette direktivs artikel 4, litra b), omhandlede personer, der har tilladelse til at anvende disse rettigheder, kan ganske vist principielt lide skade som følge af de krænkende aktiviteter, for så vidt som disse aktiviteter, således som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 70 i forslaget til afgørelse, kan udgøre en hindring for den normale udnyttelse af rettighederne eller nedbringe indtægterne herfra. Det er imidlertid også muligt, at en person, selv om denne er indehaver af intellektuelle ejendomsrettigheder, faktisk blot i eget navn og for egen regning inddriver erstatning vedrørende fordringer, som er blevet overdraget til denne person af andre indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder.
- 73 I den foreliggende sag synes den forelæggende ret at være af den opfattelse, at Mircom i sagen for denne alene handler i sin egenskab af erhverver, der yder de omhandlede filmproducenter en tjenesteydelse i form af inddrivelse af erstatningskrav.
- 74 Det må imidlertid lægges til grund, at den omstændighed, at en person som omhandlet i artikel 4 i direktiv 2004/48 alene anlægger en sådan sag som erhverver, ikke udelukker, at den pågældende anerkendes mulighed for at gøre brug af de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, som er fastsat i dette direktivs kapitel II.
- 75 Udelukkelse heraf ville nemlig stride mod det overordnede formål med direktiv 2004/48, der – som det fremgår af tiende betragtning hertil – bl.a. er at sikre et højt beskyttelsesniveau i det indre marked (jf. i denne retning dom af 18.1.2017, NEW WAVE CZ, C-427/15, EU:C:2017:18, præmis 23).
- 76 Det skal i denne henseende bemærkes, at en overdragelse af fordringer ikke i sig selv kan berøre karakteren af de rettigheder, som er blevet krænkede – i det foreliggende tilfælde de omhandlede filmproducenters intellektuelle ejendomsrettigheder – bl.a. i den forstand, at den ville have indflydelse på udpegningen af den kompetente ret eller på andre forhold af processuel karakter såsom muligheden for at anmode om anvendelse af foranstaltninger, procedurer og retsmidler som omhandlet i kapitel II i direktiv 2004/48 (jf. analogt dom af 21.5.2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, præmis 35 og 36 og den deri nævnte retspraksis).
- 77 Hvis en indehaver af intellektuelle ejendomsrettigheder vælger at outsource inddrivelsen af erstatningskrav og benytte en specialiseret virksomhed ved at overdrage fordringer eller foretage en anden retlig disposition, skal vedkommende følgelig ikke behandles mindre gunstigt end en anden indehaver af sådanne rettigheder, som vælger selv at gøre disse rettigheder gældende. En sådan mindre gunstig behandling ville nemlig gøre denne outsourcing mindre attraktiv i økonomisk henseende og på længere sigt fratage indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder denne mulighed, som ellers er almindelig inden for forskellige retsområder, såsom beskyttelse af flypassagerer, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

- 78 Med hensyn til det andet spørgsmåls tredje del er den forelæggende ret nærmere bestemt i tvivl om, hvorvidt den begæring om oplysninger, som Mircom har indgivet i henhold til artikel 8 i direktiv 2004/48, kan antages til realitetsbehandling, for så vidt som dette selskab ikke gør reel brug af de rettigheder, som det har erhvervet fra de i hovedsagen omhandlede filmproducenter. Det må endvidere lægges til grund, at den forelæggende ret med henvisningen til muligheden for at betegne Mircom som en »copyright-trold« nærmere bestemt rejser spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et eventuelt retsmisbrug fra Mircoms side.
- 79 Den forelæggende ret synes for det første at tvivle på, at Mircom har til hensigt at anlægge et erstatningssøgsmål, for så vidt som der er stærke indicier for, at selskabet sædvanligvis nøjes med at foreslå en mindelig løsning alene med det formål at opnå en fast erstatning på 500 EUR. En begæring om oplysninger i henhold til artikel 8, stk. 1, i direktiv 2004/48 skal imidlertid være fremsat i forbindelse med en sag om krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed.
- 80 I lighed med, hvad generaladvokaten har anført i punkt 113 i forslaget til afgørelse, må det i denne forbindelse fastslås, at der ofte søges en mindelig løsning, inden der anlægges et egentligt erstatningssøgsmål. Det kan følgelig ikke lægges til grund, at denne praksis er forbudt i forbindelse med den ordning for beskyttelse af intellektuel ejendomsret, som er indført ved direktiv 2004/48.
- 81 Domstolen har allerede fastslået, at artikel 8, stk. 1, i direktiv 2004/48 skal fortolkes således, at den finder anvendelse i en situation, hvor en sagsøger, efter den endelige afslutning af en sag, hvor det er blevet fastslået, at en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænkede, i en særskilt sag kræver oplysninger om oprindelsen af og distributionskanalerne for de varer eller tjenesteydelser, der krænker rettigheden (dom af 18.1.2017, NEW WAVE CZ, C-427/15, EU:C:2017:18, præmis 28).
- 82 Det samme ræsonnement skal anvendes med hensyn til en særskilt sag, der går forud for et erstatningssøgsmål som det i hovedsagen omhandlede, hvor en rekvirent i henhold til artikel 8, stk. 1, litra c), i direktiv 2004/48 anmoder en internetudbyder såsom Telenet, der er fundet i færd med at yde tjenester, som anvendes i de omtvistede aktiviteter, i kommerciel målestok, om oplysninger, der gør det muligt at identificere den pågældendes kunder, netop med henblik på at kunne anlægge sag mod de formodede krænkende parter.
- 83 Den ret til information, som er fastsat i direktivets artikel 8, tilsigter nemlig at konkretisere og gøre den grundlæggende ret til adgang til effektive retsmidler, der er sikret i chartrets artikel 47, anvendelig og derved at sikre den effektive udøvelse af den grundlæggende ejendomsret, som omfatter intellektuelle ejendomsrettigheder, der er beskyttede i dets artikel 17, stk. 2, ved at gøre det muligt for indehaveren af den intellektuelle ejendomsrettighed at identificere, hvem der krænker denne rettighed, og træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at beskytte denne (dom af 9.7.2020, Constantin Film Verleih, C-264/19, EU:C:2020:542, præmis 35).
- 84 Det må følgelig fastslås, at en begæring om oplysninger såsom Mircoms, der er fremsat forud for en retssag, ikke kan afvises alene af denne grund.
- 85 For det andet skal en sådan begæring ifølge artikel 8, stk. 1, i direktiv 2004/48 være velbegrundet og forholdsmæssigt afpasset.
- 86 Henset til de i denne doms præmis 70-77 anførte betragtninger må det fastslås, at dette kan være tilfældet, når den i artikel 8, stk. 1, omhandlede begæring indgives af et selskab, som ved aftale med filmproducenter er bemyndiget hertil. Det tilkommer imidlertid den forelæggende ret at afgøre, om begæringen, således som den konkret er formuleret af et sådant selskab, er begrundet.
- 87 For det tredje vurderer den forelæggende ret under henvisning til udtrykket »den krænkende parts uberettigede fortjeneste« i artikel 13, stk. 1, andet afsnit, litra a), i direktiv 2004/48 og til betingelsen i henhold til dette direktivs artikel 6, stk. 2, artikel 8, stk. 1, og artikel 9, stk. 2, om, at der skal være tale

om krænkelse i kommerciel målestok, at EU-lovgiver her snarere har haft den situation for øje, hvor der kræves strukturel handling for at imødegå udbredelse af falskneri på markedet, og ikke bekæmpelsen af individuelle krænkende parter.

- 88 I denne henseende bemærkes for det første, at betingelsen om, at der skal være tale om krænkelse i kommerciel målestok, i overensstemmelse med 14. betragtning til direktiv 2004/48 kun skal være obligatorisk i forbindelse med foranstaltningerne vedrørende bevismateriale som fastsat i dette direktivs artikel 6, foranstaltningerne vedrørende retten til information som fastsat i direktivets artikel 8 og de foreløbige og retsbevarende foranstaltninger som fastsat i dets artikel 9, idet dette ikke berører medlemsstaternes mulighed for også at anvende disse foranstaltninger i forbindelse med handlinger, der ikke udføres i kommerciel målestok.
- 89 Denne betingelse finder imidlertid ikke anvendelse på erstatningskrav, som den forurettede retter mod en krænkende part, som omhandlet i artikel 13 i direktiv 2004/48. I henhold til denne bestemmelse kan individuelle krænkende parter derfor blive pålagt at betale indehaveren af intellektuelle ejendomsrettigheder en erstatning, der står i rimeligt forhold til det tab, denne har lidt som følge af krænkelsen af den pågældendes rettigheder, for så vidt som disse parter vidste eller med rimelighed burde vide, at deres aktiviteter medførte en sådan krænkelse.
- 90 I forbindelse med en begæring om oplysninger i henhold til artikel 8, stk. 1, i direktiv 2004/48 kan betingelsen om, at der skal være tale om krænkelse i kommerciel målestok, desuden bl.a. være opfyldt, når en anden person end den formodede krænkende part »er fundet i færd med at yde tjenester, der anvendes i de omtvistede aktiviteter, i kommerciel målestok«.
- 91 I den foreliggende sag er Mircoms begæring om oplysninger som anført i denne doms præmis 82 rettet mod en internetudbyder i dennes egenskab af en person, der er fundet i færd med at yde tjenester, der anvendes i de omtvistede aktiviteter, i kommerciel målestok.
- 92 I hovedsagen synes den begæring, som Mircom har rettet mod Telenet – som yder tjenester, der anvendes i de omtvistede aktiviteter, i kommerciel målestok – derfor at opfylde den i denne doms præmis 90 nævnte betingelse.
- 93 I øvrigt tilkommer det under alle omstændigheder den forelæggende ret at efterprøve, om Mircom misbruger foranstaltninger, procedurer og retsmidler som omhandlet i artikel 3 i direktiv 2004/48, og i givet fald afslå selskabets begæring.
- 94 Artikel 3 i direktiv 2004/48 pålægger nemlig en generel forpligtelse til bl.a. at sikre, at de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der er nødvendige for at sikre håndhævelsen af de intellektuelle ejendomsrettigheder, der er omfattet af dette direktiv, herunder retten til information som omhandlet i dets artikel 8, er fair og rimelige og anvendes på en sådan måde, at der ydes garanti mod misbrug af dem.
- 95 Spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et sådant misbrug, henhører imidlertid fuldt ud under bedømmelsen af de faktiske omstændigheder i hovedsagen og dermed under den forelæggende rets kompetence. Denne kan herved bl.a. undersøge Mircoms modus operandi ved at vurdere måden, hvorpå dette selskab tilbyder de formodede krænkende parter mindelige løsninger, og undersøge, om det reelt anlægger søgsmål, såfremt en mindelig løsning afslås. Den kan ligeledes undersøge, om det, henset til samtlige særlige omstændigheder i sagen, fremgår, at Mircom under dække af forslag om mindelige løsninger på angivelige krænkelse reelt forsøger at opnå økonomiske indtægter fra selve de pågældende brugeres tilknytning til et peer-to-peer-netværk som det omhandlede, uden konkret at søge at bekæmpe de krænkelse af ophavsretten, som dette netværk forårsager.

96 Henset til ovenstående betragtninger skal det andet spørgsmål besvares med, at direktiv 2004/48 skal fortolkes således, at en person, der i henhold til aftale er indehaver af visse intellektuelle ejendomsrettigheder, som denne person dog ikke selv udnytter, idet den pågældende blot kræver erstatning fra de formodede krænkende parter, principielt kan gøre brug af de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der er fastsat i dette direktivs kapitel II, medmindre det i henhold til den generelle forpligtelse, der er fastsat i direktivets artikel 3, stk. 2, og på grundlag af en samlet og indgående undersøgelse godtgøres, at den pågældende persons begæring er udtryk for misbrug. Hvad særligt angår en begæring om oplysninger på grundlag af dette direktivs artikel 8 skal en sådan ligeledes afslås, hvis den ikke er velbegrundet eller ikke er forholdsmæssigt afpasset, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Det tredje og det fjerde spørgsmål

97 Indledningsvis bemærkes, at hovedsagen omhandler to forskellige behandlinger af personoplysninger, nemlig én, som allerede tidligere er blevet foretaget af Media Protector på vegne af Mircom i forbindelse med peer-to-peer-netværk, bestående i registrering af IP-adresser på brugere, hvis internetforbindelser på et givent tidspunkt angiveligt er blevet brugt til uploading af beskyttede værker til disse netværk, og en anden, som ifølge Mircom senere skal foretages af Telenet, bestående dels i identifikation af disse brugere ved at forbinde disse IP-adresser med dem, som Telenet på samme tidspunkt havde tildelt brugerne til brug ved denne uploading, dels i videregivelse af de samme brugeres navne og adresser til Mircom.

98 I forbindelse med det fjerde spørgsmål er det alene hvad angår den første behandling, der allerede er blevet foretaget, at den forelæggende ret ønsker oplyst, om der henset til artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f), i forordning 2016/679 er tale om en berettiget behandling.

99 Desuden ønsker den i forbindelse med det tredje spørgsmål nærmere bestemt oplyst, om de omstændigheder, der er beskrevet i det første og det andet spørgsmål, er relevante ved bedømmelsen af afvejningen af den korrekte ligevægt mellem på den ene side den intellektuelle ejendomsret og på den anden side beskyttelsen af privatlivet og personoplysninger, særligt i forbindelse med proportionalitetsbedømmelsen.

100 Det må lægges til grund, at såfremt den forelæggende ret på grundlag af Domstolens besvarelse af det første og det andet spørgsmål måtte fastslå, at Mircoms begæring om oplysninger opfylder betingelserne i artikel 8 i direktiv 2004/48, sammenholdt med artikel 3, stk. 2, heri, ønsker den med det tredje spørgsmål nærmere bestemt oplyst, om artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f), i forordning 2016/679 under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for den anden, senere behandling, således som denne er beskrevet i denne doms præmis 97, selv om denne begæring opfylder de nævnte betingelser.

101 Henset til disse betragtninger og i overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i denne doms præmis 38 og 39, skal det tredje og det fjerde spørgsmål omformuleres således, at den forelæggende ret hermed nærmere bestemt ønsker oplyst, om artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f), i forordning 2016/679 skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for dels, at indehaveren af intellektuelle ejendomsrettigheder og en tredjemand på dennes vegne foretager systematisk registrering af IP-adresser på brugere af peer-to-peer-netværk, hvis internetforbindelser angiveligt er blevet brugt til krænkende aktiviteter, dels at disse brugeres navne og postadresser videregives til denne indehaver eller en tredjemand med henblik på at gøre det muligt for den pågældende at anlægge et erstatningssøgsmål ved en civil domstol vedrørende tab, som de nævnte brugere angiveligt har forvoldt.

- 102 Hvad for det første angår den i hovedsagen omhandlede tidligere foretagne behandling bemærkes, at en dynamisk IP-adresse, som en udbyder af onlinemedietjenester registrerer i forbindelse med en søgning foretaget af en person på en internetside, som denne udbyder gør tilgængelig for offentligheden, i forhold til den nævnte udbyder udgør en personoplysning som omhandlet i artikel 4, nr. 1), i forordning 2016/679, når udbyderen råder over lovlige hjælpemidler, der gør det muligt for denne at få identificeret den registrerede gennem den yderligere viden, som denne persons internetudbyder råder over (dom af 19.10.2016, Breyer, C-582/14, EU:C:2016:779, præmis 49).
- 103 Registrering af sådanne adresser med henblik på senere anvendelse i forbindelse med søgsmål udgør således en behandling som omhandlet i artikel 4, nr. 2), i forordning 2016/679.
- 104 Det samme gælder med hensyn til Mircom, på hvis vegne Media Protector indsamler IP-adresser, for så vidt som selskabet råder over et lovligt middel til at identificere indehaverne af internetforbindelserne i henhold til den procedure, der er omhandlet i artikel 8 i direktiv 2004/48.
- 105 I henhold til artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f), i forordning 2016/679 er behandling af personoplysninger kun lovlig, hvis og i det omfang den er nødvendig for, at den dataansvarlige eller en tredjemand kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der kræver beskyttelse af personoplysninger, går forud herfor, navnlig hvis den registrerede er et barn.
- 106 Denne bestemmelse fastsætter således tre kumulative betingelser for, at en behandling af personoplysninger er lovlig, nemlig for det første, at den dataansvarlige eller en tredjemand forfølger en legitim interesse, for det andet, at behandlingen af personoplysninger er nødvendig for at forfølge den legitime interesse, og for det tredje betingelsen om, at den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder ikke går forud herfor (jf. i denne retning for så vidt angår artikel 7, litra f), i direktiv 95/46 dom af 4.5.2017, Rigas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, præmis 28).
- 107 Da forordning 2016/679 har ophævet og erstattet direktiv 95/46, og da de relevante bestemmelser i forordningen i det væsentlige har samme indhold som de relevante bestemmelser i direktivet, finder Domstolens praksis vedrørende direktivet principielt ligeledes anvendelse på forordningen (jf. analogt dom af 12.11.2020, Sonaecom, C-42/19, EU:C:2020:913, præmis 29).
- 108 Hvad angår betingelsen om forfølgelse af en legitim interesse må det, med forbehold af den efterprøvelse, som det påhviler den forelæggende ret at foretage i forbindelse med det andet spørgsmål, fastslås, at den dataansvarliges eller en tredjemands interesse i at få udleveret en personoplysning om en person, der angiveligt har forvoldt skade på vedkommendes ejendom, med henblik på at anlægge erstatningssag udgør en legitim interesse. Dette bestyrkes af artikel 9, stk. 2, litra e) og f), i forordning 2016/679, som bestemmer, at forbuddet mod behandling af visse typer af personoplysninger, bl.a. om en fysisk persons seksuelle forhold eller seksuelle orientering, ikke finder anvendelse, hvis behandlingen vedrører personoplysninger, som tydeligvis er offentliggjort af den registrerede, eller er nødvendig, for at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares (jf. i denne retning for så vidt angår artikel 8, stk. 2, litra e), i direktiv 95/46 dom af 4.5.2017, Rigas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, præmis 29).
- 109 I denne henseende kan inddrivelse af fordringer på en behørig måde, således som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 131 i forslaget til afgørelse, udgøre en legitim interesse, der kan begrunde en behandling af personoplysninger som omhandlet i artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f), i forordning 2016/679 (jf. analogt for så vidt angår direktiv 2002/58 dom af 22.11.2012, Probst, C-119/12, EU:C:2012:748, præmis 19).

- 110 Med hensyn til den anden betingelse, hvorefter behandlingen af personoplysninger skal være nødvendig for at opfylde den legitime interesse, som forfølges, bemærkes, at undtagelser fra og begrænsninger af beskyttelsen af personoplysninger skal holdes inden for det strengt nødvendige (dom af 4.5.2017, Rigas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, præmis 30). Denne betingelse kan være opfyldt i det foreliggende tilfælde, eftersom det, således som generaladvokaten har anført i punkt 97 i forslaget til afgørelse, ofte kun er muligt at identificere indehaveren af forbindelsen på grundlag af IP-adressen og de oplysninger, som internetudbyderen har givet.
- 111 Hvad endelig angår betingelsen om en afvejning af de modstående rettigheder og interesser i sagen afhænger den principielt af de konkrete omstændigheder i det enkelte tilfælde (dom af 4.5.2017, Rigas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis). Det tilkommer den forelæggende ret at bedømme disse særlige omstændigheder.
- 112 I denne henseende er de mekanismer, som gør det muligt at finde den rette afvejning af de forskellige rettigheder og interesser, indeholdt i selve forordning 2016/679 (jf. analogt dom af 29.1.2008, Promusicae, C-275/06, EU:C:2008:54, præmis 66 og den deri nævnte retspraksis).
- 113 For så vidt som de faktiske omstændigheder i hovedsagen synes at være omfattet af både anvendelsesområdet for forordning 2016/679 og anvendelsesområdet for direktiv 2002/58, idet IP-adresser, således som det fremgår af den i denne doms præmis 102 citerede retspraksis, både udgør personoplysninger og trafikdata (jf. i denne retning dom af 6.10.2020, La Quadrature du Net m.fl., C-511/18, C-512/18 og C-520/18, EU:C:2020:791, præmis 152), skal det desuden undersøges, om der ved bedømmelsen af lovligheden af en sådan behandling skal tages hensyn til de betingelser, der er fastsat ved dette direktiv.
- 114 Som det fremgår af artikel 1, stk. 2, i direktiv 2002/58, sammenholdt med artikel 94, stk. 2, i forordning 2016/679, specificerer og supplerer dette direktivs bestemmelser nemlig denne forordning med henblik på en harmonisering af de nødvendige nationale bestemmelser for bl.a. at sikre et ensartet niveau i beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og navnlig retten til privatliv i forbindelse med behandling af personoplysninger inden for den elektroniske kommunikationssektor (jf. i denne retning dom af 2.10.2018, Ministerio Fiscal, C-207/16, EU:C:2018:788, præmis 31, og af 6.10.2020, La Quadrature du Net m.fl., C-511/18, C-512/18 og C-520/18, EU:C:2020:791, præmis 102).
- 115 I denne henseende bemærkes, at medlemsstaterne i henhold til artikel 5, stk. 1, i direktiv 2002/58 skal forbyde aflytning, registrering, lagring og andre måder, hvorpå kommunikation og de dermed forbundne trafikdata kan opfanges eller overvåges af andre end brugerne, uden at de pågældende brugere har indvilget heri, bortset fra tilfælde, hvor det er tilladt ifølge lovgivningen, jf. direktivets artikel 15, stk. 1. I henhold til det nævnte direktivs artikel 6, stk. 1, skal trafikdata vedrørende abonnenter og brugere, som behandles og lagres af udbyderen af et offentligt kommunikationsnet eller en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste, i øvrigt slettes eller gøres anonyme, når de ikke længere er nødvendige for fremføringen af kommunikationen, dog med forbehold af navnlig samme direktivs artikel 15, stk. 1.
- 116 Nævnte artikel 15, stk. 1, afslutter opregningen af undtagelserne til forpligtelsen til at sikre fortroligheden af personoplysninger med udtrykkeligt at henvise til artikel 13, stk. 1, i direktiv 95/46, der i det væsentlige svarer til artikel 23, stk. 1, i forordning 2016/679, hvorefter både EU-retten og medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige eller databehandleren er underlagt, nu ved lovgivningsmæssige foranstaltninger kan begrænse rækkevidden af forpligtelsen til at sikre fortroligheden af personoplysninger i den elektroniske kommunikationssektor, når en sådan begrænsning respekterer det væsentligste indhold af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og er en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund af hensyn til navnlig beskyttelsen af andres rettigheder og frihedsrettigheder og håndhævelsen af civile krav (jf. i denne retning dom af 29.1.2008, Promusicae, C-275/06, EU:C:2008:54, præmis 53).

- 117 Desuden skal den omstændighed, at denne forordnings artikel 23, stk. 1, litra j), nu udtrykkeligt omhandler håndhævelse af civilretlige krav, fortolkes som udtryk for, at EU-lovgiver har villet bekræfte Domstolens praksis, hvorefter beskyttelsen af ejendomsretten og de situationer, hvor ophavsmænd søger at opnå denne beskyttelse under en civil retssag, aldrig har været udelukket fra anvendelsesområdet for artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58 (jf. i denne retning dom af 29.1.2008, *Promusicae*, C-275/06, EU:C:2008:54, præmis 53).
- 118 For at en behandling såsom registrering af IP-adresser på personer, hvis internetforbindelser er blevet brugt til uploading af delelementer af filer indeholdende beskyttede værker til peer-to-peer-netværk, med henblik på at anmode om videregivelse af navnene og postadresserne på indehaverne af disse IP-adresser, kan anses for lovlig, idet den opfylder betingelserne i forordning 2016/679, skal det følgelig navnlig efterprøves, om denne behandling er i overensstemmelse med de ovennævnte bestemmelser i direktiv 2002/58, idet dette direktiv konkretiserer den grundlæggende ret til respekt for privatlivet og til beskyttelse af personoplysninger for brugere af elektroniske kommunikationsmidler (jf. i denne retning dom af 6.10.2020, *La Quadrature du Net m.fl.*, C-511/18, C-512/18 og C-520/18, EU:C:2020:791, præmis 109).
- 119 Da forelæggelsesafgørelsen imidlertid ikke indeholder nærmere oplysninger om retsgrundlaget for Mircoms adgang til de IP-adresser, som Telenet har opbevaret, er Domstolen ikke i stand til at give den forelæggende ret nyttig vejledning med hensyn til, om en behandling som den, der tidligere er foretaget, bestående i registrering af disse IP-adresser, henset til reglerne i direktiv 2002/58 og betingelsen om en afvejning af de modstående rettigheder og interesser, krænker disse grundlæggende rettigheder. Det tilkommer den forelæggende ret at analysere den relevante nationale lovgivning i lyset af EU-retten, herunder navnlig artikel 5, 6 og 15 i direktiv 2002/58.
- 120 Hvad for det andet angår Telenets senere behandling, som vil bestå i identifikation af indehaverne af disse IP-adresser og i videregivelse af disse indehaveres navne og postadresser til Mircom, bemærkes, at en begæring i henhold til artikel 8 i direktiv 2004/48, som er begrænset til videregivelse af navne og adresser på de brugere, der har deltaget i krænkende aktiviteter, er i overensstemmelse med formålet om at skabe en rimelig balance mellem retten til information for indehaverne af intellektuelle ejendomsrettigheder og disse brugeres ret til beskyttelse af personoplysninger (jf. i denne retning dom af 9.7.2020, *Constantin Film Verleih*, C-264/19, EU:C:2020:542, præmis 37 og 38 og den deri nævnte retspraksis).
- 121 Sådanne data, der vedrører den civile identitet på brugerne af elektroniske kommunikationsmidler, gør det nemlig normalt ikke i sig selv muligt at få kendskab til datoen og tidspunktet for samt varigheden og modtagerne af den kommunikation, der er foretaget, og heller ikke de steder, hvorfra denne kommunikation har fundet sted, eller oplysning om, hvor ofte den har været foretaget med visse personer i en bestemt periode, hvilket indebærer, at disse data bortset fra kontaktoplysninger på disse brugere, såsom deres civile identitet og deres adresser, ikke tilvejebringer nogen form for oplysninger om den foretagne kommunikation og dermed om disse personers privatliv. Det indgreb, som en foranstaltning vedrørende disse data indebærer, kan således principielt ikke kvalificeres som alvorligt (jf. i denne retning dom af 2.3.2021, *Prokuratuur (Betingelser for adgang til oplysninger om elektronisk kommunikation)*, C-746/18, EU:C:2021:152, præmis 34 og den deri nævnte retspraksis).
- 122 Når dette er sagt, indebærer Mircoms begæring om oplysninger i hovedsagen, at Telenet skal forbinde de dynamiske IP-adresser, som er blevet registreret på vegne af Mircom, med de IP-adresser, som Telenet har tildelt disse brugere, og som har gjort det muligt for dem at deltage i det omhandlede peer-to-peer-netværk.
- 123 Som det fremgår af den retspraksis, der er nævnt i denne doms præmis 113, vedrører en sådan begæring derfor en behandling af trafikdata. Retten til beskyttelse af disse data, som tilkommer de personer, der er omfattet af artikel 8, stk. 1, i direktiv 2004/48, udgør en del af den grundlæggende

- ret, der tilkommer enhver person, til, at vedkommendes personoplysninger beskyttes, således som sikret ved chartrets artikel 8 og forordning 2016/679, som specificeret og suppleret ved direktiv 2002/58 (jf. i denne retning dom af 16.7.2015, *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485, præmis 30).
- 124 Anvendelse af foranstaltningerne i direktiv 2004/48 kan nemlig ikke påvirke forordning 2016/679 og direktiv 2002/58 (jf. i denne retning dom af 16.7.2015, *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485, præmis 32).
- 125 I denne henseende har Domstolen allerede fastslået, at artikel 8, stk. 3, i direktiv 2004/48, sammenholdt med artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58 og artikel 7, litra f), i direktiv 95/46, ikke er til hinder for, at medlemsstaterne fastsætter en forpligtelse til overførsel af personoplysninger til privatpersoner med henblik på at retsforfølge krænkelse af ophavsretten ved de civile domstole, men omvendt heller ikke tvinger dem til at fastsætte en sådan forpligtelse (jf. i denne retning dom af 19.4.2012, *Bonnier Audio m.fl.*, C-461/10, EU:C:2012:219, præmis 55 og den deri nævnte retspraksis, og af 4.5.2017, *Rīgas satiksme*, C-13/16, EU:C:2017:336, præmis 34).
- 126 Det skal imidlertid fastslås, at ligesom artikel 7, litra f), i direktiv 95/46 indebærer hverken artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f), i forordning 2016/679 eller dennes artikel 9, stk. 2, litra f), selv om disse bestemmelser i henhold til artikel 288, stk. 2, TEUF gælder umiddelbart i hver medlemsstat, en forpligtelse for en tredjemand, såsom en internetudbyder, til at videregive personoplysninger til private personer i egenskab af modtagere som omhandlet i denne forordnings artikel 4, nr. 9), for at gøre det muligt at retsforfølge krænkelse af ophavsretten ved de civile domstole, men regulerer blot spørgsmålet om lovligheden af den behandling, som den dataansvarlige selv eller en tredjemand som omhandlet i denne forordnings artikel 4, nr. 10), foretager.
- 127 En internetudbyder såsom Telenet kan således kun være forpligtet til at foretage en sådan videregivelse på grundlag af en foranstaltning som omhandlet i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58, der begrænser rækkevidden af de rettigheder og forpligtelser, der navnlig er fastsat i direktivets artikel 5 og 6.
- 128 For så vidt som forelæggelsesafgørelsen ikke indeholder oplysninger i denne henseende, vil den forelæggende ret skulle undersøge retsgrundlaget både for Telenets opbevaring af de IP-adresser, som Mircom ønsker videregivet, og for Mircoms eventuelle adgang til disse adresser.
- 129 I overensstemmelse med artikel 6, stk. 1 og 2, i direktiv 2002/58 forekommer den opbevaring af IP-adresser, som udbyderne af elektroniske kommunikationstjenester måtte foretage ud over den periode, for hvilken disse data er tildelt, nemlig principielt ikke at være nødvendig for faktureringen af de omhandlede tjenester, hvilket indebærer, at det af denne grund ikke vil være muligt at afsløre lovovertrædelser, der er begået online, uden at anvende en retsforskrift i henhold til artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58 (jf. i denne retning dom af 6.10.2020, *La Quadrature du Net m.fl.*, C-511/18, C-512/18 og C-520/18, EU:C:2020:791, præmis 154).
- 130 Såfremt opbevaringen af IP-adresser på grundlag af en sådan retsforskrift eller i det mindste anvendelsen heraf til andre formål end dem, der anses for at være lovlige i dom af 6. oktober 2020, *La Quadrature du Net m.fl.* (C-511/18, C-512/18 og C-520/18, EU:C:2020:791), måtte blive anset for at være i strid med EU-retten, ville den i hovedsagen omhandlede begæring om oplysninger, således som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 104 i forslaget til afgørelse, blive uden genstand.
- 131 Hvis det følger af den forelæggende rets bedømmelse, at der findes nationale retsforskrifter som omhandlet i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58, der indskrænker rækkevidden af reglerne i dette direktivs artikel 5 og 6, og som er egnede til at finde anvendelse i den foreliggende sag, og hvis det ligeledes viser sig, at Mircom på grundlag af de fortolkningslementer, som Domstolen har angivet i alle de foregående præmisser, har søgsmålskompetence, og selskabets begæring om oplysninger er velbegrundet, forholdsmæssigt afpasset og ikke udtryk for misbrug, må det fastslås, at de ovennævnte behandlinger er lovlige som omhandlet i forordning 2016/679.

132 Henset til ovenstående betragtninger skal det tredje og det fjerde spørgsmål besvares med, at artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f), i forordning 2016/679, sammenholdt med artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58, skal fortolkes således, at denne bestemmelse principielt hverken er til hinder for, at indehaveren af intellektuelle ejendomsrettigheder og en tredjemand på dennes vegne foretager systematisk registrering af IP-adresser på brugere af peer-to-peer-netværk, hvis internetforbindelser angiveligt er blevet brugt til krænkende aktiviteter, eller at disse brugeres navne og postadresser videregives til denne indehaver eller en tredjemand med henblik på at gøre det muligt for den pågældende at anlægge et erstatningssøgsmål ved en civil domstol vedrørende tab, som de nævnte brugere angiveligt har forvoldt, dog på betingelse af, at den nævnte indehavers eller en sådan tredjemands initiativer og begæringer i denne henseende er velbegrundede, forholdsmæssigt afpassede og ikke udtryk for misbrug, og at der er et retsgrundlag herfor i en national retsforordning som omhandlet i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58, der indskrænker rækkevidden af reglerne i dette direktivs artikel 5 og 6.

Sagsomkostninger

133 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Femte Afdeling) for ret:

- 1) Artikel 3, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet skal fortolkes således, at uploading fra terminaludstyr tilhørende en bruger af et peer-to-peer-netværk til terminaludstyr tilhørende andre brugere af dette netværk, af delelementer, som denne bruger først har downloadet, af en mediefil, der indeholder et beskyttet værk, udgør en tilrådgighedsstillelse for almenheden i denne bestemmelses forstand, selv om disse delelementer kun er anvendelige i sig selv, når en vis andel er downloadet. Det er uden betydning, at uploadingen foretages automatisk af delingssoftwaren BitTorrent-klient som følge af denne softwares indstillinger, når brugeren fra det terminaludstyr, hvorfra uploadingen sker, har tegnet abonnement på denne software ved at give samtykke til anvendelse heraf efter at være blevet behørigt informeret om dens egenskaber.
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder skal fortolkes således, at en person, der i henhold til aftale er indehaver af visse intellektuelle ejendomsrettigheder, som denne person dog ikke selv udnytter, idet den pågældende blot kræver erstatning fra de formodede krænkende parter, principielt kan gøre brug af de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der er fastsat i dette direktivs kapitel II, medmindre det i henhold til den generelle forpligtelse, der er fastsat i direktivets artikel 3, stk. 2, og på grundlag af en samlet og indgående undersøgelse godtgøres, at den pågældende persons begæring er udtryk for misbrug. Hvad særligt angår en begæring om oplysninger på grundlag af dette direktivs artikel 8 skal en sådan ligeledes afslås, hvis den ikke er velbegrundet eller ikke er forholdsmæssigt afpasset, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 3) Artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), sammenholdt med artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling

af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009, skal fortolkes således, at denne bestemmelse principielt hverken er til hinder for, at indehaveren af intellektuelle ejendomsrettigheder og en tredjemand på dennes vegne foretager systematisk registrering af IP-adresser på brugere af peer-to-peer-netværk, hvis internetforbindelser angiveligt er blevet brugt til krænkende aktiviteter, eller at disse brugeres navne og postadresser videregives til denne indehaver eller en tredjemand med henblik på at gøre det muligt for den pågældende at anlægge et erstatningssøgsmål ved en civil domstol vedrørende tab, som de nævnte brugere angiveligt har forvoldt, dog på betingelse af, at den nævnte indehavers eller en sådan tredjemands initiativer og begæringer i denne henseende er velbegrundede, forholdsmæssigt afpassede og ikke udtryk for misbrug, og at der er et retsgrundlag herfor i en national retsforordning som omhandlet i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58, som ændret ved direktiv 2009/136, der indskrænker rækkevidden af reglerne i artikel 5 og 6 i dette direktiv, som ændret.

Underskrifter